

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 196**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Märaste.

Mycket tack för ditt brev i dag, vet du jag blir så förvånad, då någon af oss skrifver annars än kritik, jag öfver dig och du öfver mig. Vi hafva beqvät och beqväm i en upp-
hållande arbetsifver. Eftersät säger man dock nästan med
rakhet Det var då, när jag befele i så stort arbete och ängst.

För mig medför sådana här perioder ett lidande af allt hopp
och all påfänga, jag är allt så liten nu i mina tankar, så
om jag aldrig skrifvit en bok, så nu är jag inte värbar,
men nog skulle en sådan där Glödelstidnings artikel gjort så-
rat mig. Nu kunde det ju inte hjälpa, då det ju var för året
89. 90. Jag blef nämnd nog och öfvermög, så jag noggrant vet hur rick-
ga min popularitet är dömd. Trov du inte jag vet blir arg, då

Brunders rubrikar upp öfversta författare och aldrig nämner mig?
Galla fall har han inte gjort förtedelser för de andra af det
han gjort för mig, så jag får vara honom mycket tacksam. Och du
vet väl, att du är inne på någon uppför till bruderna. Du håller
på att löpa igenom grabbarna och får så anmärkingar allt den vill.
Jag tänker, att jag förstår mig på sådant. Nu skulle det vara
Till en brifvadt rolig bok, så är slaget mycket öfver utomlands,
här hemma har du det alldeles bra, på ha det bättre.

Vi ska för resten vara glada, du, att vi ha krafter och få
arbete. Det stod myss, att Sigurd håll på att bli blind och
nu detta med Helena. Jag har ej hört det förr, det var förför-
ligt och mycket sorgligt. Kanske det är för detta, så du har stän-
dare haft något så förskockat inskränkt midt i sin spiritua-
la litet.?

Allt du skrifver från Chartrand låter ju också ut-
märkt. Efta mätta vara riktigt bra för dig. Glöm skäm-
mer naturligtvis bort dig. Det är en så otroligt stor sak
att ha friska ben, då kan man vara något för sina vän-
ner.

Ja, jag var ju and på telegrammet därför att jag gämsle

Wad kind August för betyg. Bra, dock har jag

hvad jag skulle göra de två dagarna, inman beröfvet Rose,
men det var detsamma, nu, jag använde tiden väl. Jag
skref om och skref rent ett gammalt novell utkast och såsom
Telus. Jag bad att få 10 Rr. sidan och detta var 14 sidor alltså
140 Rr. Denna har jag lagt undan, liksom jag lägger undan alla
öfvermåttningsspengar för Amerika. Det vore väl uselt om jag
gj skulle kunna få dem på ^{därute} fötter igen. Det går ju med alla
andra, bara man är ihärdig.

Så bra, att du gillade förslaget, och jag är mycket nöjd med din
kritik. Jag vet nog, att så länge som jag håller på att dikta kan-
delser är jag döf och blind för allt annat. Jag tror, att jag varit
lydig i allt möjligt. Men nog får du slita med underverk om
du afsätter Gertrud. Kvan var ju en verklig realist. Du blir
det nog både hur Gud styr och jättecken af många slag.

Märkte du, att det stod i första Kap. om den gamle prästen att
han endast predikade om en enda sak. Det var en undflykt för mig
ifall jag ville ha in Guds styr. Jag tänker mig nämligen att
han endast talar om sådant, som om hur prästligt Gud leder allting.
Det kan man naturligtvis predika om året rundt och använda
på alla texter. Du får ha en anbring och fundera på detta och spåra
Guds hand i allting.

Det är en förfärlig postgång vi ha, det tar fyra, fem dagar.

Så mycket tack för boken och för den vackra tillagnan. Den
ser träfflig^{at} och den står pågelu rygs bra. Jag har inga anmärkingar
nett. Kanst du ej berättar såväl den till alla tidningarna utom bara
till de viktigare. Påska Böja 2 ex. Till läseföreningen. Motte
du på glädje af den. Ingen bok af oss båda har jag sett ut.
Komma med mer lugn.

Paradiset var en bra idé, men omöjlig. Jag älskar väl fula
kvinnor, men den där sjömannen var mig för stark. Det borde
ha kunnat bli på något.

Jag har läst en jude roman af Orzeszko, tror jag. Det var en, som
var så förfärligt ^{ohörselig} från, var det inte så? Men så höll ej utveckling^{en}
hvad hönjan lofvade. Ja jag vet ej om jag minns rätt.

Vi ha varit och här samman här någon ett par månader
tror jag, men hvem njutton bryr sig om väder och vind, die delens.